

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, precum în cer așa și pe pământ să fie, căci viața omului este din Mine în om, iar omul este dator cerului pentru viața din el, pentru viața trupului lui care este de pe pământ.

Mă întăresc ca un Dumnezeu adevărat ce sunt, și lucrez cu putere, căci cuvântul Meu este puterea lui Dumnezeu, și fericiți sunt cei neputincioși, cei slabi, cei firavi, cei doborâți de puteri, căci când ei sunt așa, Eu sunt Cel ce pot atunci. Când omul este tare în el, Eu nu mai pot prin el pe cele ale Mele, dar când el este slab, Eu sunt puterea cea din el și cea de peste el, prin blândețea și prin umilința lui cu care el se așează înaintea Mea ca să pot Eu peste el. Amin.

Te îmbrățișez, poporul Meu, cu zi de praznic de înviere. Amintirea învierii Mele, dacă și-ar aminti omul de această zi și de toate câte au însoțit-o pe ea pentru adevărarea Mea de Fiul al Tatălui Savaot, întrupat pe pământ, atunci omul ar vorbi despre ziua aceasta și s-ar minuna cu tot adâncul ființei lui și s-ar face Dumnezeu prin har, că mare este harul care s-a arătat în ziua aceea peste pământ și peste om. O, îi trebuie duioșie omului, dar cel mai mult îi trebuie minte din cer, minte de sus, căci cine nu se naște de sus, acela este ca și cei de pe pământ, iar mintea lui îl ține numai și numai pe pământ.

E praznic de înviere în cer și pe pământ, dar ca să fie aceasta precum în cer pe pământ, omul ar trebui să fie cu Dumnezeu pe pământ în toate ale acestui praznic ceresc, și să fie viu omul, ca și Dumnezeu viu, și să fie înviat dintre toți morții omul, precum Eu sunt, și să fie înger dumnezeiesc între pământ și cer, precum Eu sunt. Amin.

O, popor al cuvântului Meu! Cuvântul Meu te-a făcut pe tine popor al Meu. El are în el duhul nașterii de sus peste om. El are în el duh de înviere, și prin el toate se fac noi și trec cele vechi când duhul cuvântului Meu este făcător. Dar când omul stă înaintea suflării gurii Mele, când el stă fără de facerea lui din acest cuvânt făcător de om, atunci omul rămâne în cele vechi ale lui din părinți și nu se lasă născut de sus, de vreme ce el auzind nu aude și crezând nu se face om născut de sus prin roadele acestui cuvânt.

O, Ierusalime, cum să fac să pot pe pământ ca și în cer? O, țara română este sub focul cel curățitor pe care l-am rostit că va pogori peste ea pentru spălarea pământului venirii Mele cu taina împărăției cerurilor pe pământ. Am adus pe pământ botezul cu Duhul Sfânt și cu foc, dar țara Mea își vede de tot ce nu înseamnă Dumnezeu, iar Eu, Domnul, am pus-o la albit și la lămurit, căci am în mijlocul ei cuvântul Meu cel de cincizeci de ani, iar ea doarme când Eu nuntesc în ea praznic de înviere, masă de Duh Sfânt pe vatra ei. Am vestit cu cuvânt de foc să-l scoale ea pe alesul Meu din ea și să se roage el pentru ea ca s-o împac cu Mine pe ea și s-o aduc mai întâi la pocăință și apoi la înviere. Am în mijlocul ei pe alesul Meu Irineu, cel prin care Eu Mi-am așezat pe pământul ei biserică lucrătoare de Duh Sfânt peste ea. De mult i-am dat ei veste să-l scoale pe cel ce este așezat de Mine mijlocitor pentru ea ca să-i dau pe ea hăinuța neprihănirii prin pocăința ei de depărtarea ei de Dumnezeu, și nu Mă voi milostivi de ea până ce ea nu-l va așeza înaintea Mea pe acest fiu pe care l-am sortit s-o împac cu Dumnezeu pe ea, pe țara Mea română. A venit regele ei, unsul Meu de peste ea, și M-a întrebat de ce atâta durere, de ce atâta suferință pe țara Mea și a lui? Eu i-am răspuns lui că ea este țara venirii Mele a doua oară pe pământ și că Eu o spăl de toată murdăria ei ca s-o pregătesc să fie pământ al învierii și al slavei Mele peste popoare. Eu i-am răspuns regelui ei că dau în ea pentru că ea dă la spate strigarea Mea și Îmi ține în obezi pe cel ales de Mine peste ea ca să se roage pentru ea, pentru nașterea ei de sus, pentru pocăința ei și pentru îmbrăcarea ei în veșmântul Duhului Sfânt. Amin.

O, țara Mea, câtă vreme nu te vei ridica să-Mi scoli din obezi pe cel așezat de Mine rugător pentru tine, câtă vreme el va sta închis și nesuflând cu gura lui peste tine împăcarea ta cu Mine, câtă vreme îl vor ține pe el în întuneric cei care se dau a fi biserică a Mea în timp ce ea umblă de capul ei înaintea Mea și nu după viața Mea cea plină de har, câtă vreme acest ales al Meu va sta fără lucrul Meu cel pus peste el pentru tine, țara Mea cea de la sfârșit de timp, atâta timp vei suferi tu, și acesta este răspunsul pe care Eu îl dau regelui tău care plânge la Mine pentru iertarea ta, pentru duh de mângâiere peste tine, țara Mea română, țară a Mea și a lui. Iată, în tine umblă de capul lor cei mari care se numesc biserică a Mea și a ta în tine, dar biserică a Mea este omul cel plin de Duhul Sfânt, de cuvântul Duhului Sfânt peste noroade. Își caută ranguri pe pământul tău mai-marii bisericii din tine, iar din pricina rătăcirii și a îngâmfării lor vine mânia Mea peste tine, precum este scris în Scripturi.

O, scoală-te spre înviere, țara Mea, scumpă România Mea! Scoală-te și trezește-l pe cel ce doarme închis în obezi! El are căluș la gură ca să nu vorbească și ca să nu se mai audă glasul lui peste coline ca să înverzească și să înflorească ele sub ploaia cuvântului Meu care pe toate iarăși le face, căci este scrisă în Scripturi această nouă facere a lumii. Puteam cu duhul mângâierii să te nasc de sus, țara Mea, dar tu nu cunoști șoapta mângâierii Mele care-ți pregătește ție nașterea cea din nou ca să fii nou-născuta Mea peste popoare, o, țară a strălucirii! Se vor scula din așteptarea lor proorocii care te-au vestit a Mea ca să-și primească ei apoi moștenire în tine. Se va scula proorocul Daniel, prin care Eu, Domnul, te-am vestit că vei fi pe pământ și că mulți te vor zdrobi ca apoi tu să renaști și să semeni cu Mine; acest prooroc se va scula ca să-și primească în tine bucuria pentru care el a crezut și a așteptat.

O, sunt cu taina praznicului învierii peste tine, țara Mea de la sfârșit de timp. În tine este Domnul Împărat prin cuvânt. Împărăția ta peste pământ nu este din lumea aceasta, ci este de sus, din cer, și este scris despre tine să fii regină peste popoare prin cuvântul Meu cel din mijlocul tău. Cuvântul Meu din tine este râul vieții. El odrăslește viață din cer peste pământ, și este împărat, căci el este cuvântul Duhului Sfânt, și are în tine praznicul cincizecimii lui. De cincizeci de ani plâng cu râu de Duh Sfânt peste tine, țară a venirii Mele, iar omul de pe pământ care a aflat de alegerea ta dă să se slăvească el peste tine. Eu însă cobor în zi de praznic de înviere a Mea și a ta epistolă a Duhului Sfânt și te chem să bei din râul vieții. Albia lui e din cer și până pe pământ, din cele nevăzute până în cele văzute, din lumea cea nevăzută până în cea văzută. Izvorul lui este gura Mea și grădinița peste care Eu, Domnul Cuvântul, grăiesc din mijlocul tău. Scoală-te la glasul Meu și împacă-te cu Mine și scoală-l pe cel ce va rosti înaintea Mea actul tău de pocăință și nașterea ta din cuvântul Meu care curge în mijlocul tău, căci tu ești țarina cea cu comoară în ea, iar Eu sunt sărac de om în mijlocul tău.

Grăiesc peste cel așezat la cârma ta, țară română, și îi spun așa: Nu uita tu, cel ce stai cârmaci al corăbiei Mele, al țării Mele română regină, nu uita că Eu am biruit prin fierbintele rugăciuni, prin ridicarea mâinilor către Mine ale celor ce sunt fiii lui Dumnezeu în neamul român, fiii cuvântului Meu cel de cincizeci de ani peste pământul român, căci Eu le-am spus în ziua când am biruit pentru tine, să ceară la Mine ca să te așez cârmaci al corăbiei Mele pe care stă scris: țara română, și apoi am biruit, și tu stai acum cârmaci prin planul Meu. Apleacă-te și ia din gura Mea. Sunt cu epistolă de Duh Sfânt peste țara română. Ea este acum sub biciul mâniei Mele ca s-o curăț de păcatul fărădelegii de pe ea și s-o am mireasă spălată pentru praznic de înviere și de venire a Mea cu masă de veac nou pe vatra ei. Mă doare crucea pe care Mi-o apasă mai-marii bisericii pe umerii Mei grei de păcatul de pe pământ. Geme pământul cu geamăt de durere pentru păcatele de pe el. Vreau să împac pământul cu cerul, și pe om cu Tatăl Savaot, ca să-i trag pe toți la Tatăl, așa cum am făgăduit acum două mii de ani că voi face. Aștept pe cel făgăduit de Mine pentru neamul român și pentru salvarea popoarelor apoi. Îl aștept pe cel ales de Mine, pe alesul Meu Irineu, fiu al neamului român, fiu scump Mie și sfinților Mei, îl aștept să se scoale din somn și să rostească venirea milei Mele peste țara română, că ea este bătută din

pricina celor ce stau peste ea din partea Mea, zic ei. Mai-marii bisericii nu fac voia Mea, ci fac voia lor și își caută scaune și ranguri, dar Eu nu i-am trimis pe ei să facă aceasta, ci ei de la ei s-au așezat în locul Meu cu lucrarea lor. Pe cel ales de Mine însă, Eu l-am ales dintre ei și l-am trimis spre ei, dar ei nu l-au primit, și l-au pus în lanțuri și i-au pus căluș la gură ca să nu se mai audă glasul lui cel dulce care cheamă omul la Mine și la slava Mea din mijlocul neamului român. Dau de veste peste țara română că Eu, Domnul, îi aștept pocăința și credința și sfințenia ei și umblatul ei pe cărările Mele, ca să vin cu mântuirea ei și cu veac nou peste ea, căci oamenii din ea n-au putere să-i dea ei izbăvirea, fiindcă Eu nu împlinesc planurile omului, ci pe ale Mele le împlinesc. Amin. Iar celui ce i-a luat locul alesului Meu Irineu îi dau de veste și îl rog în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh să-l scoată din legături pe cel ales de Mine și să-l așeze rugător și mijlocitor pentru țara română, iar Eu îl voi auzi pe el și voi coborî milă și slavă peste acest pământ și peste neamul de pe el. Vai celor ce zădărnicesc planurile Mele cele din veac întocmite, căci de la întemeierea lumii am întocmit Eu slava țării române la sfârșit de timp, țară care Mi-a pus masă la venirea Mea acum de la Tatăl ca să fac iarăși lumea și să stau pe scaun de judecată și de facere și să rostesc cuvântul Meu peste pământ.

Iată istoria cuvântului Meu cel de cincizeci de ani pe vatra neamului român! Și vor auzi mulțime de popoare și vor veni la închinare și vor bea din slava Mea și vor lua înviere și duh de mărturisire apoi.

Iată cartea cuvântului Meu cu care sărbătoresc praznic de cincizecime al lui pe pământul român! Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioară, am împlinit cincizeci de ani de cuvânt pe vatra poporului român (1955-2005, *n.r.*). Vor auzi popoare și se vor apropia, dar țara română este în mâna Mea. Nimeni fără Dumnezeu nu va mai dăinui peste ea. Mă las cu epistolă de Duh Sfânt peste ea, iar ție, celui pus cârmaci peste ea, îți spun să iei aminte la cuvântul gurii Mele, căci marea e tulbure, iar tu trebuie să ai putere de la Mine și să stai cârmaci treaz la cârma corăbiei Mele, căci prin ea voi mântui lumea din păcate și voi așeza veac nou pe pământ, nou Ierusalim voi așeza, precum este scris în Scripturi. Nu fi necredincios, ci credincios, căci Eu aștept glasul celui ce va ridica rugăciune la Mine din fața poporului român, și lui îi voi împlini ruga pentru mângâierea și pentru învierea și pentru salvarea acestui neam. Amin.

Acum te las sub duh de înviere, țara Mea. Am grăit peste tine în zi de praznic a amintirii învierii Mele, căci stau în mână cu planul cel ceresc ca să-l împlinesc, iar în el este scrisă slava ta cea de la Mine și praznicul învierii tale și a ființei tale celei noi la sfârșit de timp. Tu vei fi după chipul și asemănarea Mea prin cei ce vor fi neamul Domnului pe pământul tău, căci în mâna Mea stă soarta ta, iar Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu și Mă vestesc peste tine cu numele Meu cel nou, scris în Scripturi acum două mii de ani, iar în aceste Scripturi scrie așa: «*Și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu*». Amin, amin, amin.

10/23-04-2006